

Cô láng giềng.

Hoàng Quý

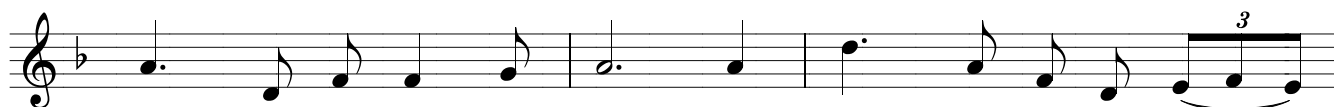
Hôm nay trời xuân bao tươi thắm Dừng
Trước ngõ vào thôn vang tiếng pháo Chân

bước phiêu linh về thắm nhà Chân bước trên đường đây hoa
bước phân vân lòng ngập ngừng Tai lắng nghe tiếng người nói

đào rơi Tôi đã hình dung nét ai đang cười Tôi
cười xuân xao Tôi biết người ta đón em từng bình Tan

mơ trời xuân bao tươi thắm Đôi mắt trong đen màu hạt
mơ trời xuân đôi môi thắm Đôi mắt nhung đen màu hạt

huyền Làn tóc mây chiều cùng gió ngàn dâng sóng
huyền Làn tóc mây chiều cùng gió ngàn dâng sóng

Xao xuyến nổi niềm yêu Cô láng giềng
Tan vỡ cuộc tình duyên Cô láng giềng

ơi Không biết cô còn nhớ đến tôi đến
ơi Thôi thế không còn nhớ đến tôi đến

phút phút êm êm đêm ngày xưa kia khi còn ngày thơ

Cô lán giêng ơi Tuy cách xa phương trời tôi không

Cô lán giêng ơi Tuy cách xa phương trời tôi không

hề quên bóng ai bên bờ đường quê Đôi

hề quên bóng ai bên bờ đường quê Đôi

mắt dăm dăm chờ tôi về Năm xưa khi tôi bước chân ra

mắt dăm dăm tìm phương về Đành lòng nay tôi bước chân ra

đi đôi ta con đứng bên hàng tường vi

đi Đôi tay buồn hái bông hồng tường vi

Em nói rằng em sẽ chờ đợi tôi Đừng nói đến phân

Ghi chút tình em nói chờ đợi tôi Đừng nói đến phân

ly Cô lán giêng ơi Nay bóng

ly Cô lán giêng ơi Nay bóng

hoa bên thêm đã thăm rồi Chân bước vui bên bờ đường

duyên thơ đành đã lỡ rồi Chân bước xa xa dần miên

quê Em có hay chẳng giờ tôi về

quê Ai biết cho bao giờ tôi về

(1942)